

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת זבחים

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ג כל הפסולין

גמ' לב. - לה.

פסולין כשרים לשחיטה [ושחט (ולא כ' כהן) וכו' והקריבו הכהנים]
אבל לא מפגלין מקבלה ואילך [רש"י - המקריב (הראוי) אותו לא יחשב]
אפשר לתקן קבלה והולכה דפסול, הולכה דשמאל ודכלי חול, נשפך מכלי [כחנן המצרי דלית ליה
דיחוי, בידו לתקן אינו דיחוי], זריקה שלא במקומו (כו: - של פסול למ"ד כמקומו דמי)
טמאין לא ישחטו לכתחלה גזרה שמא יגעו בבשר,
לשמעון התימני מדאו' [ושחט את בן הבקר לפני ה' - שוחט יותר לפנים]
סמיכה דוקא בטהורין [לפני ה' (לרש"י - בשחיטה - ותיכף לסמיכה שחיטה, רב חסדא לשמעון התימני -
וסמך ושחט דומיא דשחיטה)]
עולא בשם ר"ל - ביאה במקצת שמה ביאה [בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבא - דומיא דנגיעה],
רבינא - למלקות ולא לכרת (כנגיעה)
לעולא - הכנסת בהונות ביום ח' - הואיל והותר לצרעתו, הותר לקריו [לרבינא - דאין כרת לביאה
במקצת] (ורבא חולק)
פסח - רב יוסף - הואיל והותרו לטומאתן הותרו לזיבתן שבאה אח"כ (ואביי חולק)
אביי ורבא - טומאה דחוויה בציבור
סמיכת אשם מצורע בשער נקנור ולא יכנס [שמא ירבה בפסיעות, אע"ג דתיכף לסמיכה שחיטה
דאורייתא אבל סמיכת אשם מצורע לאו דאורייתא]
טמא שנגע בקודש - לר"ל לוקה [בכל קודש לא "תגע"], לר' יוחנן אינו לוקה [ההוא בתרומה]
אזהרה לטמא שאוכל קודש - ר"ל - [בכל קודש לא תגע (היקש לביאת מקדש)]
ולפני זריקה לוקה [בכל קודש] ואין כרת
ר' יוחנן - [ג"ש טומאתו מביאת מקדש] ולא לפני זריקה
טומאת בשר לפני זריקה - אביי - לכו"ע לוקין [חיבת הקודש מכשיר [והבשר]]
רבא - לכו"ע אינו לוקה [היקש: ונכרתה - והבשר וכו' לא יאכל - דוקא במקום כרת]
וחיבת הקודש מכשיר רק בקרבו מתיריו או בקידוש כלי
המעלה טמאה עובר בעשה,
חיה - ר' יוחנן - עשה [צאן ובקר (ב"פ)], ר"ל - מותר [ההוא למצוה] (ואיתותב)
פסול (רש"י - שקבל וגם) שזרק - ר' יוחנן - אינו עושה שיריים (לרש"י - לדם שבצואר ויחזור כשר ויקבל),
לרב זביד הוי ספק וה"ה בזרק כוס פסול (שיצא)
אבל פסול מחשבה עושה שיריים [זריקתו מהני לפיגול]
וכן טמא שזרק (מעילה ה:): [מרצה בציבור]
דם בב' כוסות וזרק א' - לת"ק - השני נשפך לאמה [את דמו],
לר"א בר"ש - ליסוד [ואת כל דמה]
לר"י זורקים מדם התערובת של פסחים כנגד היסוד [לא אידחי דבידו לאוספו, ואין דם התמצית מבטל
דם הנפש]
רש"י לב: - לד:
לרש"י - כניסת טבול יום דקרי להר הבית תלוי במח' אי טבול יום כזב דמי, וטבול יום דשרץ ומת מותרין
לרש"י - הכשר חיבת הקודש מעלה דרבנן
זריקה קובע פסול חוץ למקומו

גמ' לה. - לו:

לר"א מחשבין (מהני מחשבה) להקטרת בשר או לאכילת אימורין [מנחות יז. - ואם האכל יאכל - מדאפקיה הקטרה בלשון אכילה] ומח' במנחות יז: אם חייב כרת ר' ירמיה לא: - ומצטרפין אכילת בשר ואימורין לכזית

אין מחשבין לדבר שאינו דרכו/ראוי לאכול, שליל, שליא, ביצים, קֶלֶב (ומותרין בנותר וטמא) ר' אלעזר - אבל אם חל פיגול על הזבח - נתפגל השליל [רש"י - ירך אמו - ויש אוכלין], מוראת העוף, בשר פרים הנשרפים

מחשבת הינוח ללמחר או להוציא פסול לר"י [הו"א - לא יניח יתירא - תנהו למחשבת הינוח, סברא - מחשבה כמעשה (אבל מחשבת אכילת והקטרת טמאים וערלים - לא פוסל (לרש"י - מלרצות), ל"ב - לאו בידו ולכן אינה מחשבה)]

ר' אבא - אבל לא יוציא מידי פיגול (איתותב) ויש תנא אליבא דר"י אף מחשבת הכנסת דם חטאת להיכל [דבר רע]

נאכלים ליום ולילה: חליפי, ולד, תמורת תודה [ובשר], חטאת ואשם [זבח], שלמי נזיר ושלמי פסח [תודת שלמיו], לחמי תודה ונזיר [ביום קרבנו יאכל]

ב' תנאי אליבא דר"י אם שחיטת חטאת בדרום לוקה

רבינא בר סילא - מחשבת אכילת טמאים למחר מפגל

רב דימי בר חנינא - טמא חייב על אכילת פסח לפני צלי, לחמי תודה שלא הורמו אחרי זריקה

רש"י לה. - לה:

מחשבת שריפת פרה למחר אינו מפגל - לרש"י - לאו לשון אכילה

מחוסר אבר פסול בעוף [לרש"י - הקריבהו נא לפחתך]